

Ayia Napa Easter Cup 2014

Na tento turnaj jsem se velmi těšil, protože po Norhalne Cupu a Norway Cupu toto byla moje premiéra na Kypru a rozhodně jsem od první chvíle nelitoval, že jsem se tohoto turnaje zúčastnil, ač jsem se z českých a slovenských rozhodčích účastnil jako jediný mezi kolegy z Německa, Belgie, Anglie a Dánska. Samotná cesta na Kypr trvala od mého bydliště v Hostivících u Prahy až do hotelu velmi dlouhých 19 hodin, protože jsem se přesouval nejdříve autobusem do Vídně, kde jsem měl do odletu 5 hodin pauzu. Mohl jsem jet autobusem, který vyjíždí z Prahy ještě o dvě hodiny později, ale vzhledem k probíhající rekonstrukci D1 a riziku dopravní zácpy na D1 a i na základě doporučení student agency a svých známých rozhodl jet raději dřívějším busem a vyhnout se tomuto riziku a zdálo se to být nakonec dobré řešení, protože jsme cestou uvízli v menší koloně a pozdější autobus dojel se zpožděním. Z Vídně jsem letěl společností AIR Serbia do Bělehradu, kde jsem měl 2 hodiny pauzu a v 0:05 jsem konečně opustil Bělehrad a na cílové letiště jsme dorazili ve 3:30 ráno místního času. V letadle jsem již letěl s kolegou Marcem Nielsenem z Dánska, ale potkali jsme se až na místě. Poté jsme se společně ještě s kolegyní z Německa (jedinou ženou mezi 29 muži) dopravili společně do hotelu taxíkem, který na nás čekal na letišti objednaný od organizátorů turnaje a zhruba v 4:30 ráno jsem konečně uleh do postele v hotelu. Samotné ubytování bylo perfektní, moc krásný hotel a výborné jídlo.

Ráno po výborné snídani jsem se pozdravil s ostatními kolegy a šlo se na procházku do města a poté celý den relaxování u bazénu. Odpoledne jsem zašel na místní pláž a stoupl jsem si do moře a po zjištění, že voda má příjemnou teplotu jsem běžel do hotelu pro plavky a konečně jsem se vykoupal v moři. Horké zrovna nebylo, ale dalo se tam chvíli být a rozhodně jsem nebyl sám, protože v moři plavalo i více turistů, vesměs ze zemí východní Evropy nebo severovýchodních zemí a docela pobaveně jsem sledoval místní obyvatele v bundách a dlouhých kalhotách, kteří na nás jen nevěřícně koukali. Inu, když na letišti ve Vídni bylo při odletu 7 stupňů a při příletu na Kypr ve 3:30 ráno 18 stupňů a 26 stupňů přes den, trochu změna pro nás, leč příjemná. Večer bylo úvodní sezení a ráno se šlo na věc. Co se týče samotné organizace turnaje, byla zajištěna docela slušně, jen jsem byl překvapen, že hned před prvním zápasem chtěla obě družstva provádět konfrontaci a nechápali, proč jsem je odkázal na field managera a nebylo možné jim vysvětlit, že neznám jejich abecedu a jejich řeč. Samotná hra bylo docela na slušné úrovni, řídil jsem zápasy napříč turnajem skoro všech kategorií od U7 po U15 a zkušenost to byla jistě zajímavá a zajímavý pro mne byl zvláště můj předposlední zápas na tomto turnaji, kdy jsem řídil semifinálový zápas kategorie U10 a kolem hřiště bylo tak 800 diváků (možná více), dále v hledišti i menší pyrotechnika a pro jistotu na tento zápas dohlížela i přítomná policie. Po utkání jsem se dozvěděl, že to byl zápas dvou nepřátelých klubů a na hřišti to taky tak vypadalo. Utkání ještě začalo se zpožděním 40 minut a tak mi bylo sděleno o poločase od organizátorky, že se musí druhý poločas zkrátit o 5 minut. Čekal jsem problémy, ale ač byl stav zápasu 2:1, nebyl s tím nejmenší problém ani od jednoho týmu možná i proto, že konečný stav se zasekl na 6:1. Poslední den odpoledne se hrálo finále elitní kategorie na hlavním stadionu a na tento zápas jsme byli pozváni také všichni rozhodčí a tak jsme byli rozděleni na dvě party, kdo ještě řídil odpolední finálové zápasy a kdo ne. Já jsem měl svůj poslední zápas ráno, kdy jsem byl delegován se semifinále elitní kategorie jako AR1 a tak jsem se zúčastnil jako divák. Nejdříve jsem byl povzbudit svého spolubydliče z pokoje Alexandra na jeho zápase a atmosféra na tomto zápase byla hodně divoká a práce měl dost a velmi dlouho nezapomenu na jeho pohled na ohoz, kde jsem seděl a pochutnával jsem si na velmi dobrém Frapé a koukal na jeho zápas a atmosféru jsem si patřičně užíval. Ale nakonec jsme se všichni sešli na

hlavním stadionu, kde jsme sledovali závěrečný finálový duel řízený kolegou z Anglie. Utkání mělo slušnou úroveň a po utkání následoval závěrečný ceremoniál s dekorováním všech vítězů turnaje a nakonec dekorovali i nás rozhodčí jako poslední a odnesli jsme si potlesk zaplněných tribun. Po závěrečném ceremoniálu následoval rychlý přesun do hotelu a v 19:30 jsme se všichni již oblečení do normálního oblečení sešli na recepci hotelu a odjeli busem na závěrečnou večeři na rozloučenou, na kterou nás jako poděkování pozval ředitel turnaje. Ochutnali jsme výbornou místní kuchyni, výborné víno a místní pálenku Ouzo, které jsme nakoupili za vybrané peníze po celý turnaj, kdy každý rozhodčí přispěl určitou částkou. Do hotelu jsme dorazili zhruba ve 23:30, ale většina mířila na nedalekou diskotéku, což ale nebyl můj případ, protože již v 1:15 ráno jsem byl opět dole na recepci, ale bohužel s kufry a nemohlo následovat nic jiného, než odjezd na letiště. Na letišti jsem zjistil, že letadlo má zpoždění a z avizovaných 20 minut se nakonec stalo skoro 80 minut. Tak v Bělehradě nastal velmi rychlý přesun na spoj do Vídně a nejhorší šok nastal ve Vídni, kdy jsem při čekání na zavazadla zjistil, že v chaosu v Bělehradě bohužel moje zavazadla a zavazadla dalších cestujících z Larnacy zůstala v Bělehradě, tak jsme se Vídni sepsali formulář o ztrátě zavazadel a zavazadla mi další den byla doručena do zaměstnání.

Rozhodčí pro rok 2014 (Česká Republika, Německo, Anglie, Dánsko, Belgie)

Petr Cikara